

Tilbakemelding på tekst

Love is in the air

Har du noen gang hatt det slik at du vil ha noe som du ikke kan få? (Du svarer ja, ikke sant?) De fleste har hatt det slik en eller annen gang, men hvis man prøver veldig hardt, kan det være at ønsket blir virkelig. Nå skal jeg fortelle om den gangen da jeg og Sara var på sommerferie i Kristiansand.

Alt var pakket og klart, om en halv time skulle vi dra. Vi skulle til Sommerøya i Kristiansand, der vi har hytte. Jeg hadde fått lov til å ha med en venninne, ikke overraskende valgte jeg Sara. Sara er ei morojente, hun har langt brunt hår, har søte smilehull og har en egen klesstil som er kul. Jeg er blond, og er ganske vanlig egentlig. Da vi hadde satt oss inn i bilen og var klare til å dra, var alle i godt humør. I bilen snakket Sara og jeg om det alle jenter snakker om, nemlig gutter. Vi snakket mest om den gutten vi så på hytta i fjor, han var jo så fin. «Håper han er på Sommerøya i år også,» sa Sara mens hun lo. «Hva ler dere av?» spurte mamma. «Ikke noe,» svarte jeg. Mødre skal alltid blande seg opp i alt og alle, av og til er det veldig plagsomt! Vel, vel, ikke noe man kan gjøre med det, tenkte jeg.

Da vi hadde kommet halvveis, stoppet vi på «Lyngrillen» for å spise middag. Maten var kjempegod. Etter å ha spist deilig hamburger og kjøpt godteri, var vi på veien igjen. Heldigvis for oss var det ikke kø, så resten av veien gikk ganske fort.

Da vi var kommet frem, pakket vi ut av bilen og plasserte bagasjen der den skulle være. Sara og jeg har alltid det største soverommet på hytta. Sara smilte og sa til meg: «Det er ikke rart at vi trenger størst plass, jeg kan ikke la noe bli igjen hjemme.» Da vi hadde pakket ut, bestemte vi oss for å dra ned til stranda og sole oss. Vi la oss på gresset litt ovenfor strandkanten. Ingen av oss liker å ligge i sanden, den setter seg fast overalt, og det er ubehagelig. Etter å ha solt oss en stund spurte Sara om vi skulle ta oss en dukkert. «Yes,» svarte jeg. Vi tok av solbrillene og løp ut i vannet. Det var deilig og avkjølende. «Sikkert tjue grader,» sa jeg og lo. Sara smilte, hun har så søte smilehull.

Da vi hadde badet en stund, gikk vi opp for å sole oss igjen. Sola stekte varmt på den skyfrie himmelen. Jeg skulle akkurat til å ta en kjeks fra strandveska mi, da jeg så ham. Det var gutten, han vi så i fjor. Jeg snudde meg mot Sara. «Se!» sa jeg med en hviskende stemme. «Hva er det?» spurte Sara. «Se på gutten,» hvisket jeg. Ingen av oss så særlig smarte ut der vi lå og glante bort på

(den kjekke) gutten som gikk mot oss. «Slutt å se, lat som ingenting,» sa Sara fort. Vi kunne ikke se hvor han så, fordi han hadde på seg solbriller. Han har mørkebrunt hår, er passe høy og er perfekt. Se på den dritfine magen, tenkte jeg for meg selv. Han gikk forbi oss og rett bort til kameratene sine. Alle var pene, men han var penest!

Oppgaver

- A Les elevteksten «Love is in the air».
- B Gi tilbakemelding på teksten. Hva var bra?
- C Gi eksempler på hvordan teksten kunne blitt bedre?